

της ἢ διὰ τῆς φωνῆς, φωνητικός. προφορικός.

VOCALISATION, θ. τὸ οὖσ. τοῦ **VOCALISER**, ῥ. (μουσ.), ψάλλω διατρέχων ἐπὶ ἑνὸς φωνήεντος τὴν μουσικὴν κλίμακα πρὸς γύμνασιν.

VOCALISE, (γρμτ.), ἡ κλητικὴ (πτωσίς).

VOCATION, θ. (Γρφ.), κλήσις. **S.** κλήσις (διάθεσις) πρὸς ἐπάγγελμά τι.

VOCIFÉRATIONS, θ. πλθ. κραυγαί, ξεφωνητά.

VOCIFÉRER (τὸ εἰ τρέπεται πρὸ τῶν ἀφώνων εἰς ε), ῥ. ὁμιλῶ μὲ κραυγὰς, ξεφωνίζω κατὰ τινος.

VOIE, εὐχὴ (τάξιμον) εἰς τὸν θεόν, (κοιν.) τάγμα, ἀνάθημα, ἀφιέρωμα. **S.** ἐφοσις, πόθος. **S.** (πλθ.) καθιέρωσις (τριχοκουρία) μοναχοῦ.

VOÛE, θ. τὸ ῥόθιον (ἢ ῥόμη) πλοίου θαλασσοποροῦντος. 2) (συνήθ.) φήμη, ὑπόληψις.

VOUEUR, ῥ. πλείω, ἀρμενίζω.

VOÛI, ἐπίθ. ἰδοῦ, 'νὰ (διὰ τὰ πλησίον ἀντικείμενα).

VOÛI, θ. ὁδός, δρόμος. **S.** (μτφορ.) τρόπος, μέτρον. **S.** (τεχν.) τὸ μεταξὺ τῶν δύο τροχῶν διάστημα καὶ ἡ τροχιά τῆς ἀμάξης.

||. la—lactée, ὁ Γαλαξίας (κύκλος).

VOÛLA, ἐπίθ. ἰδοῦ, 'νὰ (διὰ τὰ ἀποτέρω ἀντικείμενα).

VOÛLE, ὕψισμα διὰ σκέπασμα (κυρ. τοῦ προσώπου), καλύπτρα, πέπλος. (ἰδίως) κουκούλα τῶν μοναχοῦσῶν. **S.** καταπέτασμα. **S.** (μτφορ.) προιάλωμα, πρόσχημα. 2) (θ.) πανὶ τοῦ καθαρῆς, ἰστίον. **S.** ἄρμενον. **||. faire —**, ἀρμενίζω. **||. à pleines —** εἰς, πλησίον.

VOÛLER, ῥ. σκεπάζω (μὲ ὕψισμα). **S.** ἀποκρίπτω. **S.** συγκαλύπτω.

VOÛLERIE, θ. μέρος ὅπου φθειάθουν καί—

VOÛLIER, ὁ κατασκευάζων τὰ πανιά τῶν πλοίων, ἰστιογράφος. **S.** hon —, εὐπλοῦν (ταχύπλοῦν) πλοῖον.

VOÛLURE, θ. (περιληπτ.) τὰ πανιά (τὰ ἄρμενα) τοῦ πλοίου.

VOÛI (vois; voyais; verrai; vis;

vu), ῥ. βλέω. **S.** συναναστρέφομαι. **||. —le jour**, γεννώμαι. **ζῶ. S.** (ἐπισυγγραμμ.) ἐκιδόμικαι, δημοδοῦμαι. **||. c'est une chose à —**, εἶνε πράγμα ἀξιοθέατον. **||. faire —du pays à q.**, πράγμα παρέχειν τινί. **||. (ἢ πθ. μτ.) à vue**, ἄμα ἐμφανισθῆ. **||. à la boulevue**, ἀπερισκέπτος, ὅπως τόχη. **||. (ὡς οὖσ.) : vu**, ἡ ἐπικύρωσις (ἐγγραφή). **||. sur le vu de**, μετὰ τὴν θεώρησιν τοῦ. **||. au vu**, ὡς ἔμιν. **||. (καὶ ὡς οὖνδ.) vu le**, αἰτίας ἢ χάριν τοῦ. **||. vu qui** ἀφ' οὗ.

VOÛI, ἐπίθ. ὡς καί. μάλιχα δέ.

VOÛIE, θ. ἡ ἐπιστάσις τῶν ὁδῶν κτ. 2) τὸ μέρος ὅπου ῥίπτονται αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν ὁδῶν, κηρία.

VOÛIN, θ. γείτων. πρόσκοικος. ὁμορφος. **S.** γειτονικός.

VOÛINAGE, γεινιάσις. γειτονία.

VOÛINER, ῥ. ἐπισκέπτομαι γείτονα, γειτονεύω.

VOÛTABLE, ἐπίθ. ὁ δυνάμενος μετακομισθῆναι δι' ἀμάξης.

VOÛTURANT, ε, ὁ τῆς διὰ τῶν ἀμαξῶν μετακομιστῆς.

VOÛTURE, θ. ἄραξα, ὄχημα. **S.** καθάλημα (πραγματειῶν κτλ.).

VOÛTURE, ῥ. κουβαλῶ μὲ τὸ ἀμάξι.

VOÛTURIER, ὁ κουβαλῶν μὲ τὸ ἀμάξι.

VOÛTURIER, ενε, ὁ δι' ἀμάξης.

VOÛTURIN, ὁ ἐνοικιάζων ὄχηματα εἰς ὁδοιπόρους, ἀγωγεύς. **S.** ὄχημα ἀγωγαίου.

VOÛI, θ. φωνή. **S.** (συνδχ.) τραγωδιστής, -διστρία. **S.** ψῆφος. **S.** (γρμτ.) διάθεσις (ῥήματος).

VOL, πῆσις, πέταγμα. **||. à vol d'oiseau**, κατ' εὐθείαν. 2) κλοπή, κλέψιμον. **S.** κλεψίμων.

VOLABLE, ἐπίθ. τὸν ὅπ. δύναται νὰ κλέψῃ τις.

VOLAGE, ἐπίθ. ἄλλοπρόσαλλος, ἄστατος.

VOLAÛLE, θ. αἱ ὄρνιθες (αὐλῆς).

VOLAÛLLER, ὄρνιθοπώλης.

VOLANT, ε, ὁ ἔχων τὴν ιδιότητα τοῦ ἵπτασθαι, πτηνός. **S.** (μτμ.) πρόσθετος. (Τ.) ἐγρετίς. **||. petite verole volante**, ἀνεμοβλογιά. 2) (οὖσ. ἀρσ.) ἐρετίν-

δα, ἄρπαστον, (εἰδ. παιγν.). **S.** πτέρυξ ἀνεμομόλου. **S.** ποδύγυρος, φελμπαλάς.

VOLATIL, ε, ὁ διὰ τοῦ πυρὸς ἐξατμιστός, πτητικός.

VOLATILE, πτηνός. **||. (πλθ.) τὰ πτηνά.**

VOLATILISABLE, ἐπίθ. ὁ διὰ τοῦ πυρὸς ἐξατμιστός (ἀεροποιήσιμος).

VOLATILISATION, τὸ οὖσ. τοῦ **VOLATILISER**, ῥ. ἐξατμιζῶ (ἀεροποιῶ) διὰ τοῦ πυρὸς.

VOLATILITÉ, θ. τὸ πτητικὸν (τῶν ὀρνέων ἢ τῶν ἀεροποιήτων σωμάτων).

VOLATILLE, μικρὰ πτηνὰ φαγώσιμα.

VOL-AU-VENT ἢ (ὀρθός.) **VOÛE-AU-VENT**, εἶδος ζυμαρικοῦ, ὀρνιθοπῆγτα.

VOLCAN, ἡφαιστειῶν (πυρῆνον) ὄρος.

VOLCANIEN, ενε, ἡφαιστειῶν.

VOLCANIQUE, ἐπίθ. ὁ τῶν ἡφαιστειῶν ὀρέων, πυριγενής.

VOLCANISÉ, εβε, (τόπος) ὅπου ἦσαν τὸ πάλαι ἡφαιστεια ὄρη.

VOÛE, θ. (εἰς τὰ χροσπ.) τὸ νὰ κάρητις μόνος ὄλαις ταῖς χροσπιασίαις.

VOÛÉE, θ. πῆσις. **S.** κοπάδι πτελιῶν. **S.** (μτμ.) ὄμιλος. **S.** σιερὰ, τάξις. **S.** ῥιψιὰ κανονικοῦ (σφαίρας κτλ.). **S.** ἡ παρηγορία (τὸ ἔθλον ὅπου ζεῦγνυται οἱ τῆς δευτέρας σιερὰς ἵπποι) τῆς ἀμάξης. **||. à là —**, ἀσπικτὰ, εἰς τὸν ἀέρα. **S.** (μτφορ.) ἀπερικέπτος.

VOLER, ῥ. περῶ. 2) (μτβτ.) κυνηγῶ μὲ ἱέρακα. 3) κλέπτω (κυρ. καὶ μτμ.).

VOLEREAU, κλεπτάκος.

VOLERIE, θ. κλοπή, κλεψιά. **S.** ἡ διὰ τῶν ὀρνέων θήρα.

VOLET, παραθυροφύλλον, (Τ.) κανάτι. 2) περισσευῶν. 3) πέταυρον τῆς περριεῆς τοῦ νερομούλου κτλ. 4) εἶδος φωταῦ καὶ ἄθους, νοῦφρον.

VOLETTER (διπλασιάζει τὸν τῶν ἀφώνων), ὁ ἐπιτελεῖ τὰ κληρὰ πτηνῶν ἢ ἀφώνων.

VOLETTE, θ. ἡ ἀφώνου ἀφώνου τοῦ ὅπου ἀφώνου.

VOLEUR, ὁ κλέπτης τοῦ ὅπου ἀφώνου.

